

(Kort bemærkning).

Svend Åge Petersen (KF):

Jeg er meget skuffet over svaret fra hr. Hans Strunge, for det beviser, at nu tror ikke engang Socialdemokratiet på fagforeningernes værd. Hvis fagforeningerne er gode nok, hvis tilbudet til den enkelte er godt nok, vil der ikke være nogen problemer ved at gå med til en sådan lovgivning.

Hvis der var nogle ganske få procent, der ønskede at gøre brug af den frihed, de hermed fik ret til – jeg skal sige: Måske lidt mere ret til, end Socialdemokratiets egne stemmer gav anledning til i 1982 under en socialdemokratisk arbejdsminister – skulle der så være noget til hinder for, at man lukkede op og derved beviste . . . så, nu kommer der flere ordførere for Socialdemokratiet – at man selv tror på sine egne fagforeninger eller dem, man i hvert fald mener at have patentrettigheder på?

(Kort bemærkning).

Hans Strunge (S):

Blot for at konstatere, at hr. Svend Åge Petersen ikke har forstået, hvad jeg sagde før. Det er jo dræbende at skulle gentage det så mange gange, hr. Svend Åge Petersen.

Jeg mener, at vi i den situation, vi i dag befinder os i, er milevidt fra det lovforslag, hr. Svend Auken lagde frem i 1982, fordi – hvad jeg sagde i min ordførertale, og hvad jeg har gentaget to gange heroppefra, plus at det er gentaget af hr. Kaj Poulsen – vi nu er i en situation, hvor man ønsker at lave en hovedregel, en absolut hovedregel oven i købet, om genansættelse i de situationer, lovforslaget omhandler. Vi advarer stærkt imod det, for det skaber ingen afklaring på de dybt ulykkelige situationer, som jo eksisterer, når nogle føler sig så stærkt provokeret, at de ikke vil være med i fællesskabet.

Jeg siger det én gang til og håber så, at hr. Svend Åge Petersen har forstået det: Prøv nu engang også at tænke i arbejdsmarkedets banner! Prøv at tænke på, hvordan virkeligheden er skruet sammen ude på arbejdspladserne, og lad være med at udæske i disse sammenhænge i et forsøg på – jeg tror i grunden ikke et forsøg fra De Konservatives side, men måske fra anden side – at svække den fagbevægelse, vi har her i landet. Det er ikke det, der er tid til nu.

(Kort bemærkning).

Svend Åge Petersen (KF):

Jeg er lidt ked af, at det ikke gav lejlighed til, at vi fik den anden socialdemokratiske ordfører, hr. Kaj Poulsen, til at svare, for jeg har altså ikke kunnet få svaret endnu.

Hvorfor ønsker man ikke at gå positivt ind i dette? Hvorfor tør man ikke tillade, at der er nogle, der åbner, således at vi kan se, om der er den store tillid, man gerne vil give udtryk for? Det er jo netop for at undgå, at enkelte mennesker skal komme ud i en langvarig – vi taler om årevis – situation, hvor de ikke kan få et job; dette bliver stillet op som en mulighed, der gerne skulle have præventiv virkning.

Jørgen Estrup (RV):

Jeg vil ikke blande mig i debatten mellem hr. Svend Åge Petersen og hr. Hans Strunge, men jeg vil dog godt føje til, at jeg heller ikke er imponeret over hr. Hans Strunges debatniveau. Jeg spurgte om nøjagtig det samme i min ordførertale, som hr. Svend Åge Petersen spurgte om, og jeg fik et lige så elendigt svar, og jeg bemærkede specielt, at hr. Hans Strunges svar var: Der er en væsentlig forskel. Det er faktisk ikke et rimeligt debatniveau.

Det, Socialdemokratiet har foreslået i et efterfølgende forslag, er, at hvis man af den ene eller den anden grund usagligt bliver afskediget, så skal man genansættes. Vil hr. Hans Strunge bilde os ind, at der ikke er ledelser rundt omkring på virksomhederne, der kan få genansættelse, fordi arbejdsklimaet er forpestet, som der er ansatte, der kan få det, fordi de får en af deres kollegaer tilbage? Jeg vil gerne vide det. Det ville være interessant at få det at vide.

Så vil jeg i øvrigt gerne sige, at jeg synes, det har været en lidt pinlig affære. Hr. Hans Strunge har stort set stået heroppefra og lavet afpresning over for arbejdsministeren omkring trepartsdrøftelserne. Det synes jeg egentlig er for groft. Jeg synes ikke, at man i en sag som denne kan være bekendt at blande landets økonomiske situation og de problemer, vi alle sammen ved er så tunge, ind i et spørgsmål, der i høj grad drejer sig om den enkeltes frihedsrettigheder. Jeg synes, det er for dårligt. Jeg synes, det er pinligt.